Tashlich #2: Reimagining the Water Prayer

Rav Matthew Nitzanim

1. <u>Josephus, Antiquities of the Jews. XIV.10, 2</u>

"...we have decreed, that as many men and women of the Jews as are willing so to do, may celebrate their Sabbaths, and perform their holy offices, according to Jewish laws; and may make their *proseuchae* (synagogues) at the sea-side, according to the customs of their forefathers..."

2. Acts 16:13 (NIV)

"On the Sabbath we went outside the city gate **to the river**, where we expected to find a **place of prayer**."

3. תורת העולה ג:נו

ומנהג של ישראל תורה הוא, במה שהולכים על מים ואומרים "תשליך במצולת ים" ... והנה התגלות הארץ לצורך בני אדם ולדרים עליה אינו בלא כוונת מכוון, והוא אשר חדש העולם כרצונו לתכלית ישוב הארץ, ולכן אנו הולכים על המים לראות אשר שם חול גבול לים, ואמר עד פה תבא ולא תוסף, וכשאנו הולכים שם אנו רואים גבורתו של יוצר רראשים

ולכן אנו הולכים על המים בראש השנה, שהוא יום הדין, לשום כל אחד על נפשו ענין בריאת העולם, ושהשם יתעלה מלך הארץ ועל זה נאמר תשליך במצולת ים חטאינו, כי באמת המתבונן בענין מצולת ים ומכיר שהעולם מחודש - על ידי זה עומד על מציאות השם יתעלה, ומתחרט על ידי זה על כל עונותיו, וחטאיו נמחלים. ועל דרך זה נשלכים החטאים במצולת הים, והוא מבואר למשכיל.

3. Torat Haolah, R. Moshe Isserless, III:56

The traditions of Israel are themselves Torah, regarding the practice of going to the water to recite "Tashlich" ... For the revealing of the earth [from beneath the water] for the sake of humanity and all the other inhabitants of the land was not without intention, but rather was brought about by the divine will so that the earth would be inhabited. Therefore we go ti the water, to see that [God] 'set a boundary to the sea,' and said 'come only to here' and no further. And when we go there we are witness to the greatness of the Creator.

And therefore we go to the water on Rosh Hashana, which is the day of judgment, so that each person will meditate upon the creation of the world and upon God's being the king of all the world. And this is why we say "cast our sins to the depths," for one who reflects upon the depths of the sea and realizes that all was created by God, such a person will come to regret their sins and will be forgiven. And in this manner the sins are cast to the depths of the sea, as can be understood by the wise.

4. תהלים לג

- ו) בַּדְבֵר ה' שַׁמֵיִם נַעֲשָׂוּ וּבְרְוּחַ פָּׁיו כַּל־צִבַאֵם:
 - ז) כֿגַס כַּגַד מֵי הַיָּם נֹתַן בָּאוֹצֶרְוֹת תִּהוֹמְוֹת:
- רו בָּל־יִשְׁבֵי תַבַל: תָבַל: עָבָרּי בָּל־יִשְׁבֵי תַבַל:
 - ט) כִּי הוֹא אַמֵר נִיהִי הוֹא־צְוֹה וַיִּעְמִד:
 - יג) מַשַּׁמַיִם הָבֵּיט ה' רַאַה אֵת־כַּל־בָּנֵי הַאַדָם:
 - יד) מַמְּכוֹן־שָׁבָתִּוֹ הָשָׁגִּים אֵל כַּל־יִשְׁבֵי הַאַרִץ:
 - טו) הּיצר יַחָד לְבָּם הַמְבִין אֱל־כַּל־מַעֲשִׂיהָם:

4. Tehillim 33

6) By the word of the LORD the heavens were made,

by the breath of His mouth, all their host.

- 7) He heaps up the ocean waters like a mound, stores the deep in vaults.
- 8) Let all the earth fear the LORD;

let all the inhabitants of the world dread Him.

9) For He spoke, and it was;

He commanded, and it endured.

13) The LORD looks down from heaven;

He sees all mankind.

- 14) From His dwelling-place He gazes
- on all the inhabitants of the earth—
- 15) He who fashions the hearts of them all, who discerns all their doings.

5. מלכים א' א:לג-לד

נּיּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָהֶׁם קְחָוּ עִמָּכֶם אָת־עַבְדֵי אֲדֹנִיכֶּם וְהַרְכַּבְתֶּם אֶת־שְׁלֹמָה בְנִּי עַל־הַפְּרְדָּה אֲשֶׁר־לֵי וְהוֹרַדְתָּם אֹתִוֹ אֶל־גִּחְוֹן: וּמַשַׁח אֹתוֹ שֶׁם צַּדֹּוֹק הַכֹּהָן וָנָתָן הַנָּבֵיא לְמֵלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וּתִקעָתֵם בַּשּׁוֹפָׁר וַאַמַרְהֵּם יִחִי הַמֵּלְךְ שִׁלֹּהְה:

5. I Kings 1:33-34

The king [David] said to them, "Take my loyal soldiers, and have my son Solomon ride on my mule and bring him down to the Gihon [stream].

Let the priest Zadok and the prophet Nathan anoint him there king over Israel, whereupon you shall sound the horn and shout, 'Long live King Solomon!'

6. רב שלמה קלוגר, ספר החיים לשו"ע או"ח

ולפי עניות דעתי נראה ליתן טעם חדש על דרך שאמרו חז"ל אין מושחין מלכים אלא על המעיין כדי שתמשוך מלכותן כמעיין ולפי זה כשמגיע ראש השנה ובכל שנה ושנה מקבלין אנחנו על עצמינו עבודת השם יתברך ... ועל כן הולכין למעיין להתפלל שיהיה נמשך מלכותו של הקדוש ברוך הוא עלינו כמעיין ולא יפסוק

6. Rav Shlomo Kluger, Sefer Hachayim (Orach Chayim)

And it seems to me that a new reason can be offered [for the recitation of Tashlich], in light of what our Sages taught (Tosefta Sanhedrin 4:6) that kings are to be anointed by a stream, so that their reign should flow (i.e. continue) like a stream. Similarly, on Rosh Hashana, when each year we accept upon ourselves to worship God alone ... we therefore go to pray by the steam that the reign of the Holy Blessed One should flow like a stream and never cease.

7. תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת כלאים פרק ט

רָבִּי מֵאִיר הָוָה אִידְמִידְּ לֵיה בָּאַסְייָא. אֲמַר אֵימוֹרין לִבְנֵי אַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל הָא מְשִׁיחְכוֹן דִּידְכוֹן. אֲפִילוּ כֵן אֵמַר לוֹן יָהבוֹן עַרְסִי עַל גִּיף יַמָּא דְּכָתִיב כִּי הוּא עַל יַמִּים יִסָדָה וְעַל נָהָרוֹת יִכוֹנְנֵיהָ.

7. Yerushalmi Kilayim 9:3

Rebbi Meïr was dying in Assos/Asia. He said, 'tell the people of the Land of Israel, there is your Messiah.' With all that, he said to put his bier on the sea-cape, since it is written (Ps. 24:2): "For He

founded it on seas, based it on rivers."

עין אליהו (שם) .8

נראה לי לבאר כוונת הענין ... שכל דבר צריך להחזיר למקום הראשון אשר לוקח משם. והנה מבואר בספר יצירה דהכל נברא הן המים, ואולי מחמת זה אמר רבי מאיר שיקברו אותו לכיף ימא ממקום שלוקח משם דכל הנבראים הם מן המים

8. Ein Eliyahu (ad. loc.)

It seems to me that this can be explained as follows ... for all things must return to where they were first taken from. And it is stated in Sefer Yetzira that all was created the from the water. Hence, perhaps it is for this reason that R' Meir asked to be buried on the seashore, the place he had been taken from, for all of creation comes from the water.

9. רמח"ל, מאמר החכמה (תשליך)

בָּהִיוֹת שֶׁמִן הָרָאוּי הָמִיד לְהִשְׁתַּמֵשׁ מִדְבָרֵי הָעוֹהַ"זֶ לְעִנְיָנֵי הָהִילוּל לְפָנַיו יִתְ' כְּפִי מַה שֶׁנְרְמֵז מִסְתְּרֵי חָכְמָתוֹ יִתְ' בְּצוּרוֹת הַנָּמְצַאִים הָאֵלֶה וְחוּקוֹתֵיהָם.

עַל כֵּן הוֹלְכִים אֶל הַמָיִם, שֶׁמַּרְאִים בְּצוּרָתָם עִנְיָן הִשְׁתַּקְעוּת הָשׁוֹקְעִים בָּם, וּמַרְאָה עַל רָז מְרָזֵי הַנְהָגָתוֹ יִתְ' שֶׁמֵשְׁקֵע וּמַעֲבִיר הָרָע מִבָּרְיוֹתִיו בְּאוֹפֶן שֶׁלֹא יִשָּׁאֵר מִמֶּנוּ רוֹשֵׁם כְּלָל. וּכְמוֹ שֶׁמְבָאֵר הַנָּבִיא עַצְמוֹ בִּדְבָרָיו וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֵלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתִם".

9. Ramchal, Maamar Hachochma (Tashlich)

Since it is fitting to make use of the elements of the world in our worship of the divine, drawing upon the secrets of God's wisdom that are hidden within the creation and its laws, they therefore go to the water, which reflect the notion of being drenched within them, pointing to the secret of the divine ways through which God soaks the evil of every creature such that it leaves no stain at all. And this is what is meant by the prophet, "...and cast to the depths of the sea all their sins."